

דבר, 20.12.1927, page 3

מכתבים לערבת

מתי נזכה לקבל תשובה

מההנלה הציונית

זה נטה פעמים שהפועלים בנדורה מתרטטים ותיריעים על העבودה הוראה על אדמת הקהיק ואין עונה. סכט הפועלים שהו בנדורה נשארו רק שניים הקלאים פנוסים. חשבו שבעונת החורף ישינו עבדה, וכך הפתחות אצל המתישם ביום החדש על אדמת הקהיק, והנה באה עונת החורף והעבדה — רק לעربים, הנם אדמת הקהיק, משערכה למשתבטים מבני האקרים, שנורה בפני העבודה העברית? האם תושבת הנהלה להסתלק בשתייה טכל הענן הזה? לתשוכחה נחנה. מהישב

סוסתו של הרב מותרת?

בליל הששי נכנסו שני שוטרים — כפי שהונד לי האיא קספאן וויבינוביין — לסעוד בביתה האוכל הסטוק לבי רואר שברחוב אלנבי בתיא, אחד מהם הויא לחייב את סוסו אל החצר, ואולם האחד יצא טוב לפניו להעתיר את סוסו אביו על הטרדכה ולהאחי את המשבות באחד ראיונות הצערירים, שהעיריה שוקדת על נתיעתם. למולם של טיפי ערבי-שבט המרובים לא נהג סופיטשטייה זה כאשר נהנו באחוי יום אחוי בפרדי מתחזקה ולא השזלה, כי אם עדר דומים וכרכסם ברוב חטרה את טעת הירק הדל שעל הברדים.

כדי היה שהמשטרה הפקיד שיטרים ויתנו את לבם לדרבי שוטרים.

ד-ת

חקון

טרכז העבודה פאנצנו להודיע, כי הידיעה טום אין כי בסלו על "החברים שנטעו סעולה לככיא יונאל לשם נסיען, עובו שם את העבודה, כי שכר העבודה הכנס פחות מאשר טיל ליום אינה נכונה".